

kostede en Rude 49 Rigsdaler eller 98 Kr., og Tolden var 24 Kr. eller ca. 33 pCt. Nu er Prisen paa den samme Vare gaaet ned til 25 Kr. 30 Øre, og efter Finansministerens Forslag, bliver Tolden sat til 85 pCt. Saaledes kan man gaa frem Punkt for Punkt og vise, hvorledes Finansministeren har forhøjet Beskyttelsen for en hel Mængde Varer. Jeg kan nævne et andet Andragende, som ogsaa er ret interessant, det hører nemlig til de Andragender, som vi ellers pleje at tage Hensyn til her i Tinget, nemlig et Andragende fra Foreningen af jydsk Landboforeninger. De slutte med at sige: „Endelig tillade vi os at fremhæve Vigtigheden af, at Toldloven bliver saa klar og kortfattet som muligt, samt af, at den retfærdigste Form, Værditolden, maa blive anvendt saa vidt, som den er praktisk tilraadelig“. Det er noget, vi ellers pleje at tage Hensyn til, men dette Andragende synes ikke i større Grad at have rørt Flerparten i Toldudvalget. Jeg kan nævne et tredje ogsaa ret interessant Andragende, som belyser de stillede Forslag i høj Grad. Det er et Andragende, som angaar Galanterivarer, og som er indkommet fra Viggo Gottlieb & Co. i København. Der argumenteres netop med, at for Galanterivarer burde man have en Værditold af 10 pCt., ganske det samme, som jeg har foreslaaet. Der vises for en Mængde Galanterivarers Vedkommende, hvorledes den nuværende Told er over 100 pCt., og hvor uretfærdigt den nuværende Told rammer disse Varer. Derfor har jeg paa dette Punkt foreslaaet 10 pCt. Værditold. Hvis man i det hele vil gennemlæse en stor Mængde af de Andragender, der ere komne ind, vil man se, at der i disse Andragender gives gode og reelle Grunde for de allerfleste af de Toldsatser, jeg har opstillet.

Jeg skal dernæst med et Par Ord vende mig til den højtærede Finansminister. Hele hans Argumentation mod mig gik ud paa ét, det samme, som han sagde ved 1ste Behandling, og det samme, som han har gentaget overfor Socialdemokraterne, at vi for 10 Aar siden have stemt for et lignende Forslag som dette, eller for 7 Aar siden sidste Gang. Jeg synes ærlig talt, det er et meget tarveligt Argument. Hvor tidt skal man dog sige til den højtærede Finansminister, at det var under en ganske anden Situation, at det den Gang var under et Højreministerium efter lange Forhandlinger, at vi endelig naaede dertil. Der er dog en saa stor Væsenforskel paa de to Ting, at de slet ikke kunne sammenlignes.

Saa sagde den højtærede Finansminister til os, at vi burde være overmaade glade ved den Værditold, han har foreslaaet, og han bebrejdede os, at vi ikke med Taknemmelighed havde taget imod hans Forslag om Værditold paa Tobak. Nu er dertil at sige, at jeg har tiltraadt dette Forslag, men jeg er nu ikke saa forfærdelig glad ved det. Jeg synes egentlig, det havde været rimeligere at indføre Værditold paa nogle af de Varer, hvor vedkommende Forhandlere selv sige, at her passer den udmærket, fremfor at indføre Værditold paa en Vare, hvor vedkommende Forhandlere sige, at her passer den aldeles ikke. Men for Resten er det ret betegnende, at det Forslag, som den højtærede Finansminister er saa grumme stolt af, er slet ikke hans egen Opfindelse, det er noget, han har laant fra Højre. De Herrer, som have fulgt med i Toldforhandlingen, vide udmærket godt, at Forslaget om en blandet Vægt- og Værditold paa Tobak blev i sin Tid fremsat af Finansminister Lüttichau. Jeg skal tillade mig at læse et Par Ord op af, hvad Finansminister Lüttichau sagde om dette Emne. Han sagde: „Jeg vil endnu blot gerne udtale mig om Værditold og Vægttold, skønt jeg har haft Lejlighed til at pege paa dette Emne før. Det forekommer mig, som jeg har sagt, at Vægttold er det eneste gode finansielle Grundlag for Bestemmelsen af Afgift af Toldprodukter: Skal Værditold anvendes, maa det være paa ganske enkelte Omraader og da naturligvis paa de Steder, hvor den allerede nu er gældende, og saa, som jeg forleden Dag tillod mig at pege paa, muligvis som et Forsøg paa enkelte ny Omraader; men det forekommer mig, at dette kun kan ske, naar Vægttold og Værditold kombineres med hinanden. Det bringer mig atter til at omtale Tobakken“ osv. „Det forekommer mig, at naar man der tog en Grundtold, der dog vistnok maatte blive noget forskellig fra den af Mindretallet nævnte, og dertil føjede en Værditold“ osv.

Altsaa, dette Forslag, som den højtærede Finansminister her vil have fremsat som noget, han har fundet paa, er et Forslag, han har laant fra Højres gamle Finansminister. Der er ikke megen Ære for den højtærede Finansminister at høste ved det Forslag. Iøvrigt har jeg tiltraadt det, fordi jeg ikke vilde staa i den Situation, at den højtærede Finansminister kunde sige med nogen som helst Ret, at vi ikke vare Tilhængere af Værditolden.